

Sundhedsstyrelsen fik de Oplysninger. Jeg hørte intet fra Sundhedsstyrelsen, der kom ingen Undersøgelse. Manden boede paa Færøerne, og da jeg kom derop, forhørte jeg mig personlig nærmere og lod Oplysningerne gaa til Sundhedsstyrelsen. Jeg hørte imidlertid ingenting, men saa en skønne Dag kommer pludselig Formanden op — jeg tror, det var det ærede Medlem af Sundhedsstyrelsen, Skibslæge Rørdam, som havde bragt det frem — og foreslaar, at man telegrafisk skal tage jus practicandi fra den paagældende Mand. Jeg svarede straks: Er der sket noget, er der noget nyt? Nej, der var intet nyt. Det vil altsaa sige, at fordi Sundhedsstyrelsen havde smølet et halvt Aar, skulde man straks tage jus practicandi fra ham i Stedet for at gaa frem paa den af Loven foreskrevne Maade. Det vilde jeg ikke, det maa gaa paa den Maade, som Loven har foreskrevet. Naar der ikke er andet i Vejen, end at Sagen har ligget det halve Aar hos Sundhedsstyrelsen, kan man ikke lade det gaa ud over den paagældende Mand. Men Sagen er under Undersøgelse.

Saa kom det ærede Medlem med en Udtalelse, som jeg ikke forstaar noget som helst af, nemlig, at de Erklæringer, som jeg har fremskaffet om Læge B. og C., og som man kan tillægge saa megen eller lidt Betydning, som man vil, ere den Slags Erklæringer, som den ene Læge giver den anden for at hjælpe ham over et svagt Punkt. Det havde jeg virkelig aldrig nogen Sinde tænkt mig, at et Medlem af Sundhedsstyrelsen vilde erklære, at der findes ansete Læger i København, der give Erklæringer, som man ikke kan stole paa, som kun ere givne for Tilfældet, for at hjælpe en Kollega over et svagt Punkt. Jeg tror, at det er Beskyldninger, som de paagældende Læger med Indignation ville fralægge sig og med Rette. Dernæst er der en Misforstaaelse, som baade det ærede Medlem og andre have gjort sig skyldige i, nemlig med Hensyn til Opfattelsen af Etatsraad Hoff's Skrivelse til Ministeriet den 8. December. Det er ikke nogen Indberetning om de paagældende Læger. Det er det ikke i den Forstand, at han som Stads-læge indberetter til nogen Autoritet. Det er hans Udtalelse i Anledning af den Klage, der er rettet mod ham. Det er ikke saaledes, at det maa opfattes paa nogen Maade som en Stadslægesskrivelse, det er en Klage, der er rettet mod ham, og som han svarer paa. Derfor var der ikke

nogen som helst Forpligtelse for ham til paa det Tidspunkt at undersøge A.s Forhold, saaledes som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) vil paastaa. Han vidste, den Sag laa hos Sundhedsstyrelsen, der er den højeste Lægeautoritet paa det paagældende Omraade. Den var til Undersøgelse der, og han havde intet at gøre, før han gennem Sundhedsstyrelsen blev anmodet derom.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at Ministeren vidste meget godt, at Læge B.s Skrivelse til Sundhedsstyrelsen vedrørte ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt han skulde afskediges, men alene Spørgsmaalet, om der skulde anlægges Sag mod ham i Henhold til § 7. Det er fuldstændig galt. Det ærede Medlem kan dog sige sig selv, at naar Sundhedsstyrelsen ligger inde med en Skrivelse, hvori den paagældende Læge saa kraftigt, som han kan, fralægger sig at være Morfinist og Alkoholist, spiller det dog en Rolle, naar man vil have mig til at afskedige ham, fordi han er Morfinist og Alkoholist. Naar det ærede Medlem siger, at disse Diagnosetilfælde ere slet ikke noget, der vedkommer Afskedigelsen, det har man ikke rørt ved, glemmer det ærede Medlem, at man, efter at have fremsendt Skrivelsen af 9. Januar, fremlægger denne Indlæggelsesdiagnose for mig netop i Tilslutning til denne Skrivelse.

Det ærede Medlem har ogsaa spurgt om den Erklæring, der er kommen frem fra en Folketingsmand. Jeg skal gerne oplyse derom. Jeg er ganske vist ikke i Besiddelse af selve Erklæringen her, jeg har kun lige set den. Det vil jeg sige paa Forhaand, jeg har kun set den løseligt, maaske citerer jeg et eller andet fejl, og saa vil man vel igen beskyldte mig for fejl Citat. Ærede Medlemmer kende for Resten den paagældende godt, det er en Folketingsmand af det radikale Parti, der har anset det for sin Pligt at meddele, at en Værtshusholder har sagt til ham, at Dr. B. kom om Aftenen hyppigt, eller en Gang imellem, og drak 6 Snaps og 1 Bajer. Det er selvfølgelig meget, og jeg vilde nødig tage det. Men det, som man saa skulde gøre, og som Sundhedsstyrelsen har undladt, var at sende denne Erklæring til den paagældende Mand. Jeg synes, man skulde sende den til B. og spørge, om det er sandt. Det er muligt, at en saadan Værtshusholders Tale kunde indeholde en lille Fejl, og at Snapsenes Antal ikke var slet saa højt som angivet. Derfor har Ministeriet tilladt sig at sende Sagen til Dr. B.